

РЕШЕНИЕ

№ 1534

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 09.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1942** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Производството е образувано след отменително решение на ВАС № 2373/22.02.2021 г. по адм. дело № 1921/2020 г. по описа на ВАС, III отделение, с което е отменено Решение № 7628/05.12.2019 г., постановено по адм. дело № 3580/2019 г. по описа на АССГ, III отделение, 55 състав, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Д. Р. Г., срещу Решение № СП-3 от 06.03.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е установено, считано от 31.07.2015г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1188 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена 485.60 лв/MWh в Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР, по т.15, за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kW.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и нищожност на оспореното решение. Жалбоподателят счита, че решение № СП-3 от 06.03.2019г. на КЕВР е незаконосъобразно, като за него са налице всички основания за оспорване и отмяна по чл.146 от АПК. Навеждат се доводи за липсата на компетентност на КЕВР за издаването му на няколко основания. На първо място, жалбоподателят се аргументира с факта, че след като е отменено решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР с решение

№ 4923/20.07.2017г. по адм. дело № 3249/2016г. по описа на АССГ, потвърдено с решение № 14955/04.12.2018г. по адм. дело № 10758/2017г. по описа на ВАС, съдът не е върнал въпроса за разрешаване от административния орган на основание чл.173, ал.2 от АПК, както твърди ответника, със задължителни указания по тълкуването и прилагане на закона и следователно го е решил по същество, което означава че КЕВР по своя инициатива и усмотрение е предприел производството по издаването му. Освен това, счита че липсват предпоставките на чл.173, ал.2 и ал.3 от АПК за връщане на преписката за ново произнасяне от КЕВР, тъй като Комисията не може да спази изискванията на §17 от ЗИДЗЕ, а именно за сроковете, в които следва да бъде постановено отмененото решение. На следващо място, жалбоподателят сочи, че КЕВР е некомпетентна по време, доколкото законодателят с §17 от ЗИДЗЕ е определил изрично срокът за установяване на Н. до 31.07.2015г. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение като постановено при съществени процесуални нарушения, доколкото не е спазена предвидената от ЗЕ и АПК процедура, допуснати са нарушения на чл.26 и чл.35 от АПК. Счита, че административният акт е и немотивиран, тъй като не съдържа фактическите и правните основания за издаването си, като не става ясно каква е методиката за определяне на размера на енергията за собствени нужди. Жалбоподателят навежда доводи и за материална незаконосъобразност на обжалваното решение, тъй като при постановяването му КЕВР не е взела предвид при определяне на Н. на двете компоненти, които съгласно ЗЕ формират тези стойности. Оспорва се като материално незаконосъобразна частта от решение № СП-3 от 06.03.2019г. на КЕВР, с която му се придава обратно действие, считано от 31.07.2015г. Счита, че оспореното решение е постановено и при несъобразяването му с целта на закона – да бъде насърчавано производството и потреблението на енергия, произведена от възобновяеми източници. Моли съда да отмени като незаконосъобразно решението на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата на сочените в нея основания и моли тя да бъде уважена. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране в съдебно заседание се представлява от юрк. Д., който оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на разноските за адвокат на жалбоподателя.

Заинтересованата страна – „Фонд Сигурност на електроенергийната система“ – в съдебно заседание не се представлява.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят произвежда електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергийни обекти – фотоволтаична електрическа централа с мощност 4900 кв, находяща се в ПИ 000447, м.“Тополата“, в землището на [населено място], общ. Х.. Същият е сключил договор за изкупуване на електрическа енергия № 337/25.07.2012г. с [фирма], по силата на който [фирма]-гр. С. произвежда, а купувачът изкупува по преференциални цени цялото количество произведена и доставена от него електрическа енергия от възобновяеми източници, с изключение на количествата, които продавачът ползва за собствени нужди, по свой избор ползва за собствено потребление и за снабдяване на свои клонове, предприятия и и обекти или продава по

свободно договорени цени на балансиращия пазар.

С обжалваното решение № СП-3 от 06.03.2019г. на КЕВР, на основание §17 от преходните и заключителни разпоредби на ЗИДЗЕ (обн.,ДВ, бр. 56 от 24.07.2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), във връзка с чл.31, ал.5, т.1 от ЗЕВИ и §1, т.29 от ДР на ЗЕВИ и чл.173, ал.2 от АПК, във връзка с Решение № 4923/20.07.2017г. по адм. дело № 3249/2016г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 14955/04.12.2018г. по адм. дело № 10758/2017г. по описа на ВАС, е установено, считано от 31.07.2015г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1188 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена 485.60 лв/MWh в Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР, по т.15, за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kW.

С Решение № 4923/20.07.2017г. по адм. дело № 3249/2016г. по описа на АССГ е отменено по жалбата на [фирма] - [населено място] № СП-1 от 31.07.2015г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т.2.15, в която е определено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР в размер на 1 188 kWh, при определената цена – 485.60 лв/MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kW. За да отмени оспореното решение, АССГ е счел, че същото е напълно лишено от мотиви, изразяващи се във фактическите обстоятелства и конкретните данни, на базата на които е определено нетното специфично производство (Н.), взето предвид при фиксиране на преференциалните цени в Решение Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР, както и че е постановено при съществени процесуални нарушения.

С Решение № 14955/04.12.2018г. по адм. дело № 10758/2017г. по описа на ВАС е оставено в сила решение № 4923/20.07.2017г. по адм. дело № 3249/2016г. по описа на АССГ. ВАС е възприел изцяло мотивите в първоинстанционното решение. ВАС посочва също, че не е ясно как и по какъв начин е било установено по размер нетното специфично производство предвид факта, че то се определя по два елемента: средногодишното производство на електрическа енергия и след приспадане на собствените нужди. В тази връзка ВАС е направил извод, че първият елемент е определен с ценовото решение на КЕВР, но няма конкретни данни за начина на определяне на собствените нужди на отделните производители на енергия от възобновяеми източници, в частност за конкретния жалбоподател. Според ВАС, Н. следва да бъде изчислено индивидуално за всеки производител според специфичните му нужди.

След постановяване на Решение № 14955/04.12.2018г. по адм. дело № 10758/2017г. по описа на ВАС, със Заповед № З-Е-18/21.02.2019г. на Председателя на КЕВР, е наредено да се сформира работна група със задача в срок от 45 дни и при спазване на задължителните указания, дадени с Решение № 4923/20.07.2017г. по адм. дело № 3249/2016г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 14955/04.12.2018г. по адм. дело № 10758/2017г. по описа на ВАС, да извърши проучване на данните и документите, свързани с определянето на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kW и въз основа на правеното проучване да изготви доклад и проект за решение.

Изготвен е Доклад вх. № Е – Дк-138/22.02.2019г. от Дирекция „Електроенергетика и

топлоенергетика“ и Дирекция „Правна“ в КЕВР, с който се предлага на Комисията да приеме решение за установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР, по т. 15 - за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp.

На 06.03.2019г. е проведено закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, на което е прието процесното Решение № СП-3, с което е установено, считано от 31.07.2015г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1188 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена 485.60 лв/MWh в Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР, по т.15, за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kW. Според приложеното по делото извлечение от протокола от заседанието, решението е взето с единодушие от присъствалите седем членове на Комисията, от които четирима със стаж в енергетиката.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението е издадено от компетентен административен орган, в съответствие с разпоредбата на §17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ. Компетентността на КЕВР за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма, а именно от § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, съгласно който Комисията, в срок до 31 юли 2015 г., в съответствие със ЗЕВИ приема решение, с което установява нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Законодателят е задължил КЕВР да се произнесе с акт, като изрично е указал от коя дата следва да се установи Н..

В мотивите на Решение № 4923 от 20.07.2017 г. по адм. дело № 3249 от 2016 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 14955 от 04.12.2018 г. по адм. дело № 10758 по описа за 2017 г. на ВАС, Четвърто отделение, съдът е установил, че оспореният акт - Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 2.15, е издаден от компетентен орган. Предвид разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ на КЕВР изрично е възложено да приеме решение, с което да установи Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Следователно, компетентността на КЕВР за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма, а именно от § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, съгласно който Комисията, в срок до 31 юли 2015 г., в съответствие със ЗЕВИ приема решение, с което установява нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Законодателят е задължил КЕВР да се произнесе с акт, като изрично е указал от коя дата следва да се установи Н..

В конкретния случай КЕВР е издала Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с което по т. 2.15. е установено Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. 15 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, в размер на 1 188 kWh. Със съдебното решение АССГ е приел, че съдът не е компетентен по

въпроса за установяване на Н. и не е решил делото по същество, т.е. приел е, че въпросът е предоставен на преценката на административния орган КЕВР. В Решение № 4923 от 20.07.2017 г. на АССГ липсва изричен диспозитив, че преписката се изпраща на КЕВР за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, но това не означава, че по същество не е налице хипотезата на чл. 173, ал. 2 от АПК и преписката не е върната на Комисията за ново произнасяне с нов индивидуален административен акт вместо отменения. Определянето с нарочен акт на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизането в сила на ЗИД на ЗЕ, е в изричната компетентност на КЕВР и съдът не би могъл със своето решение да определи Н., което означава, че не би могъл да разреши въпроса по същество, защото е извън неговата компетентност. Следователно приложимата разпоредба е тази на чл. 173, ал.2 от АПК, съгласно която, когато въпросът е предоставен на преценка на административния орган и естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Създаденото задължение с разпоредбата на параграф 17 от ЗИД на ЗЕ, в сила от 24.07.2015 г., за КЕВР не е отпаднало. Нормата не въвежда преклузивен срок за изпълнение на това задължение, тъй като неспазването му не е скрепено с последици. Липсва и изрична регламентация, че след изтичането на този срок компетентността на КЕВР да определи Н. отпада. Срокът е инструктивен и единствено в правомощията на КЕВР е да определи и установи, считано от 31.07.2015 г. нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизането в сила на ЗИД на ЗЕ. Ако съдът бе приел, че КЕВР няма правомощие да се произнесе с нов административен акт по същество, за съда щеше да възникне законово задължение да изпрати преписката по компетентност на съответния друг административен орган за произнасяне и установяване на Н.. Алтернативно, ако съдът бе приел, че КЕВР няма правомощие да се произнесе с нов административен акт по същество, тъй като срокът по § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ до 31.07.2015 г. е изтекъл, съдът сам би решил въпроса по същество и установил съответния размер на Н., който да се прилага по дългосрочните договори за изкупуване на електрическа енергия от ВИ. Да се отрече законовата компетентност на КЕВР да се произнесе с нов административен акт, вместо отмененото Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. по т. 2.15., който има действие, считано от 31.07.2015 г., означава наличие на празнота и невъзможност за прилагане на законовата разпоредба на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (изм., бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), съгласно която общественият доставчик, съответно крайните снабдители изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. От датата на влизане в сила на ЗИД на ЗЕ на 24.07.2015 г., съгласно чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ, за обществения доставчик и крайните снабдители е възникнало задължение да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена само до размера на Н. на електрическа енергия, който следва да се установи от КЕВР до 31.07.2015 г. В случай че се приеме, че КЕВР няма законово правомощие да

постанови решение за установяване на Н. с действие, считано от 31.07.2015 г., се достига до противоположния резултат, че в периода до постановяване на нов административен акт вместо отменения ще е налице невъзможност за изпълнение на законовата норма, т.е. цялостно неизпълнение на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ.

При изложените съображения съдът приема за неоснователни доводите на жалбоподателя за нищожност на процесното решение.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК и чл. 13, ал. 3 от ЗЕ – издадено е в законоустановената писмена форма, като съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 13, ал. 1, от ЗЕ КЕВР заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. В конкретния случай, процесното решение е прието съобразно чл. 13, ал. 7, вр. ал. 5 от ЗЕ на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, при наличие на изискуемия кворум - присъствали са 9 от общо 9-те членове на Комисията, с пълно мнозинство на гласовете, 4 от които на членове със стаж в енергетиката. Съставен е протокол с отразени в него начин на гласуване и брой гласове.

Производството по приемане на Решение № СП-3 от 06.03.2015 г. е започнало във връзка с необходимостта от изпълнение на съдебното решение за отмяна на т. 2.15. от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., и то пряко по силата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (бр. 56 от 24.07.2015 г.), т.е. не е постановено по заявления на енергийни предприятия, като в този случай, съгласно изречение второ от § 17 от ПЗР на ЗИДЗЕ, при приемане на решението от Комисията не се прилага чл. 14 от Закона за енергетиката, т.е. не се провежда обществено обсъждане.

Съгласно параграф 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ „Нетно специфично производство на електрическа енергия“ е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. Съгласно параграф 1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ „Енергия за собствени нужди“ е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от възобновяеми източници.

С § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е предвидено Комисията, в срок до 31.07.2015 г., в съответствие със ЗЕВИ да приеме решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на този закон 24.07.2015 г. При съобразяване на посочената правна уредба, както и Решение № 4923 от 20.07.2017 г. по адм. дело № 3249/ 2016 г. на Административен съд София - град, оставено в сила с Решение № 14955 от 04.12.2018 г. по адм. дело № 10758/2017 г. на Върховния административен съд, Четвърто отделение, с което е отменено Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 2.15, КЕВР е провела процедура за приемане на решение за определяне Н..

Безспорно е, че с Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. по т. 15 от ДКЕВР е

определена преференциална цена за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp в размер на 485,60 лв/MWh, без ДДС при съобразяване на относимите ценообразуващи елементи, което решение е влязло в сила. При приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., а и към настоящия момент липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“, а като ценообразуващ елемент се е ползвало понятието „средногодишна продължителност на работа“ в съответствие с чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (в ред. обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) и с който е създадено задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдителни, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциална цена на конкретната група производители и в съответствие с чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, чл. 19а, ал. 1, т. 4, съответно чл. 19б, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ, отм.), като при определянето се взема предвид производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник и др.

КЕВР при определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ е съобразила наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответното специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, както и данните за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Комисията е определила количествата нетна енергия за отделните групи производители, като произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, която е равна на номиналната през първата година и намаляваща през следващите години. По този начин в решенията за определяне на преференциални цени, вкл. Решение №Ц-18 от 20.06.2011 г., размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при номинална мощност). По този начин „средногодишна продължителност на работа“ на ФТЕЦ в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. са използвани данни от Българската академия на науките (Б.), както и отчетените средно-ефективни стойности за работа на централите в региона и определена на 1 250 часа годишна ангажираност 14.27 %, т.е 1250 часа/8760 часа годишно. Въз основа на тези данни средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kWp инсталирана мощност е определена на 1250 kWh, която е заложена във влязлото в сила Решение №Ц-18 от 20.06.2011 г., т.15. При определянето й КЕВР е съобразила вида технология и първичен енергиен ресурс, анализите направени на работещите фотоволтаични електрически централи, както и информация и анализи, направени от Б. за средната годишна продължителност на работа, както и резултатите от произведената електрическа енергия в годишен план, разделена на инсталираната мощност на ФТЕЦ.

Видно от изложените от КЕВР мотиви този подход е следван и при постановяване на Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. и Решение № Ц-28 от 29.08.2012 г., с които е определена средна годишната производителност на работа на ФТЕЦ, изчислена на основата на осреднени стойности за страната. Отчетено е годишното брутно производство за групата централи, изчислено при отчитане на средната инсталирана мощност и коефициента на ангажираност на централата, а размерът на пълните ефективни работни часове за година на работа на централата със съответната технология се посочват от производителя на съответната технология или са взети от официални източници и отразяващи международния опит, както и придобития и изграден опит в страната.

Въз основа на изложеното следва да се приеме, че определянето на първия елемент от „нетно специфично производство“, а именно – „средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени“, е обосновано и законосъобразно направено от КЕВР. Следва да се отбележи в тази връзка, че с Решение № 4923 от 20.07.2017 г. по адм. дело № 3249/ 2016 г. на Административен съд София – град и Решение № 14955 от 04.12.2018 г. по адм. дело № 10758/2017 г. на Върховния административен съд, Четвърто отделение, е изрично посочено, че „Първият елемент е определен с първото решение на КЕВР“, като се има предвид средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност.

Нормативната уредба не изисква определянето на индивидуален размер на специфичните нужди на всеки отделен производител на ел. енергия от ВИ.

В законовата регламентация при определяне на Н. не се съдържат подобни изисквания. Подобен подход на определяне на собствените нужди не съответства на § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ и §1, т.6 от ДР на ЗЕВИ , която определя „Енергия за собствени нужди“ като количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от възобновяеми източници.

КЕВР определя преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ по групи производители съобразно съответните нормативно установени критерии, като не определя индивидуална цена за конкретен производител и не определя индивидуален размер на собствени нужди за отделен производител за неговия индивидуален производствен процес, а за съответната група производители, като по този начин се гарантира спазването на принципите на равнопоставеност и баланс на интересите на всички страни (чл.23 и чл.24 от ЗЕ). В конкретния случай, при определяне на нетно специфично производство по правилата на § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ и §1, т.6 от ДР на ЗЕВИ, КЕВР при определяне на размера на собствените нужди от произведената електрическа енергия от конкретната група производител от ВИ е отчела вида на възобновяемия източник, вида технология, производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други, съобразени с начина при определяне на преференциални цени по чл. 32, ал, 2 от ЗЕВИ и при липса на конкретна нормативна методика за определяне на енергията за собствени нужди по § 1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ и съставляваща онова количеството енергия, потребявана

при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от възобновяеми източници. Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди за централите и е заложена като % (процент) от брутно производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Именно предвид вида на централите КЕВР правилно е диференцирала процента на собствените нужди според вида на произведената енергия за съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. В мотивите си КЕВР е обосновала и мотивирала собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. 15 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. при определяне на преференциалната цена за тази група производители като 5 % от средногодишното количество произведена електрическа енергия от тези централи и които е преценила, че представляват необходимата при работата на този вид централи необходима енергия за хранене на съоръженията и инсталациите им. Безспорно собствените нужди са част от количествата електрическа енергия произведена от съответната група производител при средногодишна продължителност на работа (респ. производителност) определена с ценовото решение за съответно този вид централи и за която производителност е налице влязъл в сила административен акт. В случая, размерът на собствените нужди е в съответствие с предвидената в ценовото решение за ФТЕЦ 14,27% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, съобразена с основния фактор в сектора - характер на природния ресурс, специфичният климат и климатични особености на работата на ФТЕЦ в България за групата централи с определена мощност 1 MW с инсталирана мощност над 200 kWp. По този начин КЕВР обосновано и мотивирано е определила размера на собствените нужди - 5% от средното годишно брутно производство 1 250 MWh, или 62,50 MWh, който размер е обвързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните вид ВИ инсталации. В допълнение на това КЕВР е представила в табличен вид техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за процесната група централи, както и е обосновала установяването на нетното специфично производство въз основа на параметрите за първата година от периода на изкупуване и отразява нетната електрическа енергия в размер на 1187,50 MWh след приспаднати собствени нужди в размер на 5% или 62,50 MWh, без отчитане деградацията на соларните панели през годините. По този начин КЕВР обосновано е определила Н. в размер на 1 188 kWh за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp, който размер е взет предвид при определяне на преференциалната цена по т. 15 на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., която покрива разходите за изграждането и оперирането на

централите с конкретния вид технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост.

Предвид на изложените обстоятелства и правни изводи настоящият съдебен състав приема за неоснователна жалбата на [фирма] срещу решение № СП-3/06.03.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което, считано от 31.07.2015 г. се установява нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1188 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена 485.60 лв/MWh в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, по т.15 за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Д. Р. Г., срещу Решение № СП-3 от 06.03.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е установено, считано от 31.07.2015г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1188 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена 485.60 лв/MWh в Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР, по т.15, за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kW.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Д. Р. Г., да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 200 лв. /двеста/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: